

підприємства, фірмові магазини організації з матеріально-технічного забезпечення й збуту продукції [4].

Список використаних джерел:

1. Челноков А.А., Ющенко Л.Ф. Основы промышленной экологии. – М., 2001.
2. <http://ua.textreferat.com/referat-5375-3.html>
3. Екологія і закон: Екологічне законодавство України.
4. Кучерявий В. П. – Урбоекологія: Підручник.
5. Статистичний щорічник Вінниччини за 2015 рік. Державна служба статистики, 2015. – 616 с.

Семенова Л.Ю.

кандидат економічних наук, доцент;

Сай І.В.

студентка,

Університет митної справи та фінансів

МОЛОДІЖНА ЗАЙНЯТИСТЬ В РЕГІОНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ринок праці відображає більшість політичних і соціально-економічних процесів, що відбуваються в державі. Найгострішою проблемою українського ринку праці є неефективна зайнятість та молодіжне безробіття. Ці проблеми визначають міру відставання від розвинених країн у продуктивності праці, безробітті, прихованому безробітті, а також у невідповідності скорочення виробництва і чисельності зайвої робочої сили. Впровадження сталого розвитку в усіх сферах країни неможливе без ефективного процесу регулювання зайнятості населення, зокрема розвитку молодіжного ринку праці [3].

Молодь – головна рушійна сила сучасного світу. Вона перебуває в центрі міжнародних, соціальних, економічних і політичних подій. У той же час на ринку праці не використовується значна частина трудового потенціалу молоді, яка часто не витримує конкурентної боротьби із представниками старших вікових груп. Глобальна економічна криза призвела до загострення ситуації на ринку праці, зокрема скорочення обсягів зайнятості серед молоді. Молодіжний сегмент ринку праці – найбільш проблемна частка загальнонаціонального ринку праці. Розвиток молодіжного сегменту ринку праці характеризується посиленням дисбалансу між попитом і пропозицією праці, зниженням рівня економічної активності молоді, зростанням безробіття.

Молодіжне безробіття має великий вплив не тільки на економічну сферу життєдіяльності суспільства, а й може викликати негативні й небезпечні наслідки в соціальній сфері країни, її культурному розвитку. Наслідками таких ускладнень, які виникають в процесі працевлаштування молоді є ряд негативних наслідків, які можна поділити за певними напрямками, які тісно взаємопов'язані між собою. Наслідки молодіжного безробіття наведені на рис. 1.

В свою чергу, зайнятість належить до найважливіших характеристик використання трудового потенціалу. Основою зайнятості є, з одного боку населення, а з другого – матеріальні умови, тобто засоби виробництва. Зайнятість виражає систему соціально-економічних відносин, які склалися внаслідок суспільного поділу праці в різних сферах суспільної діяльності, пов'язаних з поєднанням працездатного населення із засобами виробництва на основі попиту і пропозиції робочої сили [2].

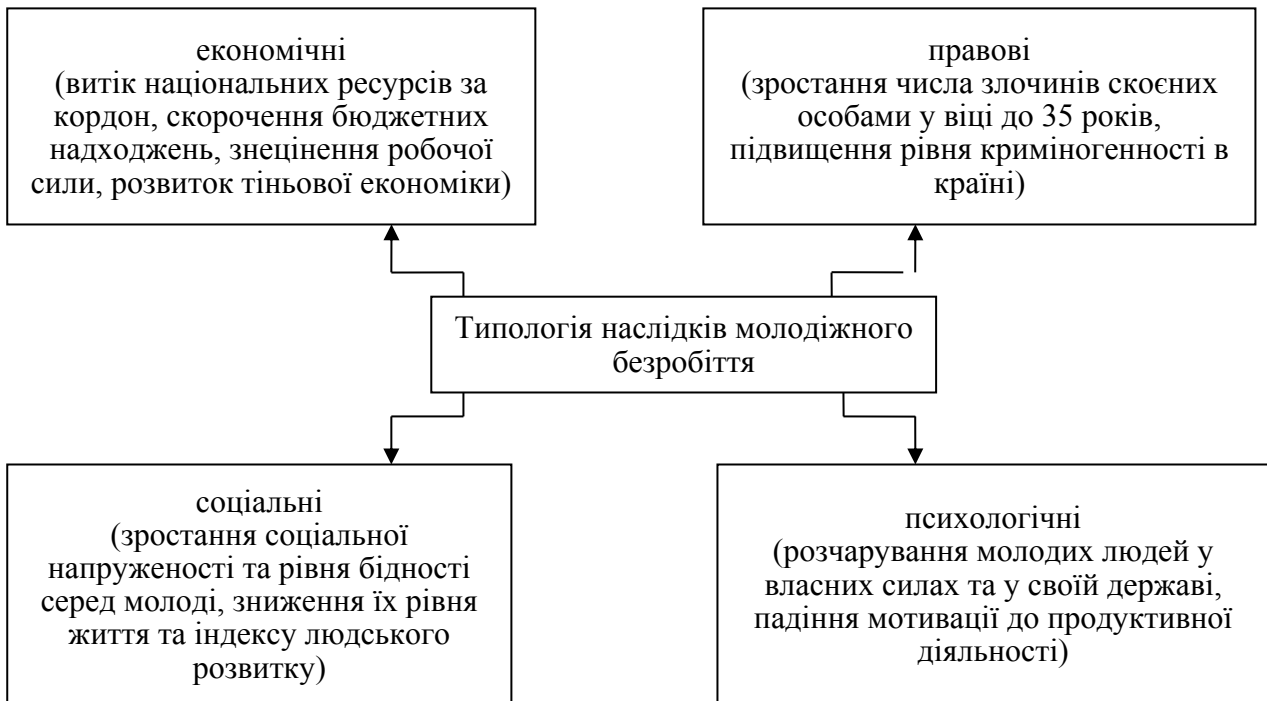


Рис. 1. Типологія наслідків молодіжного безробіття

Джерело [5]

в сучасних умовах на молодіжний сегмент ринку праці найбільший вплив здійснюють політичні, демографічні, економічні, соціальні, та організаційні фактори. Зазначені фактори є зовнішніми щодо людини, існують часто незалежно від її свідомості і волі. Керувати ними суспільство може безпосередньо, формуючи в рамках національної економіки визначену за кількісною і якісною структурою сферу прикладання праці.

За даними державної служби зайнятості рівень безробіття, (за методологією МОП) становив 9,3% економічно активного населення (у 2015 році – 9,1%), у тому числі серед осіб віком 25-29 років – 11,7%, а серед молоді до 25 років – 23,0% економічно активного населення відповідного віку. Високий рівень безробіття серед молоді обумовлений тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи. Довідково: у середньому по країнах ЄС рівень безробіття становив 8,5%, зокрема серед молоді до 25 років – 18,7% [4].

Серед причин молодіжного безробіття в Україні дослідники виділяють такі: небажання роботодавців приймати на роботу молодь без досвіду роботи; суттєвий розрив між програмами навчання у і потребами підприємців та інші.

Труднощі щодо працевлаштування молоді призводять до певних негативних наслідків: знецінення робочої сили, зростання соціальної напруженості; втрата мотивації до праці, вивезення за кордон національних ресурсів, зменшення надходжень до бюджету тощо.

Молодь формує майбутнє української держави, сприяє її зміцненню та розбудові. Залучення молодих людей до розвитку економіки та інших галузей суспільного виробництва є важливим стратегічним фактором, і чим більше молоді буде працевлаштовано, тим кращими будуть умови, що сприятимуть забезпеченню економічного зростання держави. У сучасних економічних умовах молодіжний ринок праці є найбільш проблемною часткою загального ринку праці. Пошуки першого робочого місця, невідповідність рівня та якості отриманої освіти професійним обов'язкам, відсутність досвіду роботи, невідповідність запитів молоді та пропозицій роботодавців посилюють напругу на ринку праці [3].

В сучасних ринкових умовах існує суттєва незбалансованість між обсягами і структурою попиту на робочу силу молоді та обсягами і структурою її пропозиції. Становлення особистості майбутнього фахівця пов'язане з професійною самоідентифікацією, яка зумовлена мотиваційною структурою, що відбиває не тільки реалії соціального буття, а й духовні потреби. Для сучасного періоду реформування економіки характерне падіння престижу науково-дослідницької діяльності і підвищення цінності практичної роботи, яка супроводжується високим заробітком [1].

Тому актуальним є державне регулювання саме молодіжного безробіття, спрямоване на вирішення цієї проблеми та забезпечення більшої зайнятості серед молоді, соціального захисту, а також збереження і розвитку трудових ресурсів країни. Суспільство має постійно дбати та проводити професійну підготовку, навчання та профорієнтацію молоді. Також уряду держави, задля поліпшення стану зайнятості молоді, варто звернутися до європейської молодіжної стратегії зайнятості.

На сьогодні Україна прийняла активну позицію у сфері регулювання зайнятості молоді, яка вже почала давати позитивні результати. Але проведення державою реформ у сфері молодіжного сегмента ринку праці буде ефективним та успішним лише за активної участі самої молоді у цьому процесі. Міжнародна організація праці визначає три напрями сприяння зайнятості молоді з боку урядів, роботодавців та профспілок [6]:

- розширення можливостей для працевлаштування молоді за рахунок зміцнення зв'язку між освітніми закладами та ринком праці, включаючи професійну орієнтацію, вдосконалення доступу до інформації про кар'єрні можливості, підтримку під час пошуку роботи та забезпечення гарантій зайнятості;

- заохочення молоді до підприємництва;

- сприяння захисту трудових прав молодих робітників, надання їм рівних прав у сфері праці, закріплення їх у колективних договорах і забезпечення належного соціального захисту.

Список використаних джерел:

1. Кодацька Н.О. Шлях професійної самоідентифікації: гендерні особливості / Н.О. Кодацька // Науково-теоретичний альманах «Грані». – 2017. – Т.20. – № 1 (141). – С. 21-26.
2. Онікієнко В. В. Молодіжний ринок праці України: проблеми та шляхи вирішення / В. В. Онікієнко, Л. Г. Ткаченко. – К., 2003. – 160 с.
3. Семенова Л. Ю. проблеми та перспективи розвитку молодіжного ринку праці в Україні // Вісник АМСУ. Серія: «Економіка». – 2015. – № 2 (54). – С. 119-124. – http://nbuv.gov.ua/UJRN/vamsue_2015_2_15
4. Ситуація на ринку праці та діяльність державної служби зайнятості. Аналітична записка <http://www.dcz.gov.ua/>
5. Соціальні проблеми працевлаштування молоді /Балакірева О.М., Онікієнко В.В., Валькована О.В. та ін. – К. : Державний інститут проблем сім'ї та молоді, 2004. – 144 с.
6. Терно А. В. Молодіжний ринок праці: стан, проблеми та перспективи розвитку / А. В. Терно // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічно-го університету імені Г. С. Сковороди. Серія: Економіка. – 2014. – Вип. 14. – С. 87–95.